

Szerkesztőségi iroda:
Nagybeeskerek,
Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.
Kiadóhivatal:
Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybeeskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.
Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Előfizetési árak:
Egész évre ———— 24 kor.
Félévre ———— 12 .
Negyedévre ———— 6 .
Egy óra ———— 2 .
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések
a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknál.

Megjelenik
vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Nagybeeskerek, 1905.

XXXIV. évfolyam. 48. szám.

Kedd, február 28.

Vidéki központok.

Nagybeeskerek, február 28.

Magyarország vidéki nagyvárosai az újabb időben örvendetes fejlődésnek indultak. Budapest, az ország fő- és székvárosa mellett a vidéki központokban pezsgő, eleven életet látunk. Vidéki nagyvárosaink legtöbbször a maga emberségéből, polgárainak áldozatkészségéből és vezetőinek bölcsességéből emelkedett. Igaz, hogy sok helyen az alkotások, modern intézmények, kulturális szükségletek, a közigazgatás javítása, az emberek életének és vagyonának megvédése súlyos terheket róttak az adófizető közönségre, de ezen befektetések és a haladó kor által megkívánt létesítések a forgalom emelkedésében, a kereskedelem és ipar fellendülésében és ami szintén nem utolsósorban az erkölcsi erőben visszatérülnek.

Az állam segítő kezét jobbra csak a fő- és székváros érzi. Nem is irigykedünk e miatt az ország szívére, mert közös vágyunk örömről és dicsőségünk egy igazi, minden ízében magyar főváros eszméjének megvalósítása. Még ugyan messze vagyunk attól, hogy Budapest színmagyar város legyen, de hova-tovább eljön az az idő, midőn a magyarság erejével, melegével, fényével és a nemzetköziséget megváltoztató, eltörölő hatalmával meghódítja a magyar király székhelyét.

És habár ezt jóleső érzéssel hisszük, jól esnek nekünk, ha a vidéki nagyobb városok is élveznek valamelyes kézzelfogható módon az állam segítő kezét, még pedig most már valahára oly módon, hogy ne kellene a támogatást nagyobb értékkel viszonozni. A vidéki központok erejére nemcsak az egész országnak, de magának Budapestnek is szüksége van, azt senki el nem vitathatja, mert nagy tévedés azt hinni, hogy a vidéki központok nagyobb arányú fejlődése életerejétől fosztaná meg a fő- és székvárost.

Helyes és úgy politikai, mint kulturális és közgazdasági tekintetben üdvös törekvés az ország fővárosát a modern intézmények gócpontjává tenni, de ennek nem szabad az összes életerőt elvenni a vidéki nagyobb központoktól. Ez utóbbi nem volna célirányos városi politika. E tekintetben sokat tanulhatunk Németországtól, hol lépten-nyomon nagy, virágzó, kulturában gazdag, kereskedelemben erős, iparban fejlett nagy városok vannak. Az ország szellemi és anyagi erejének sulypontja a német császári város, de a vidéki központok nemcsak dicsőségének emlékeit őrzik, hanem az örök fejlődés útján haladva, nemes versenyre kelnek egymással, magával a központtal is.

A mi nagyobb városaink azért haladnak lassan a fejlődés útján, mert igazán csak egy forrás áll rendelkezésükre: polgárainak áldozatkészsége. Ennek felköltése pedig helyütt-helyütt nagy akadályokba ütközik és a szigorú konzervatív irány nem egyszer vágja ketté a haladás szándékát. De ha ezeket legyőzzük is, a nagyobb arányú létesítések önerőnkől telnek ki, mert az állam tapasztalat szerint csak oly alkotásokban van segítségünkre, melyek végeredményükben őt szolgálják.

Ezek mind türehető állapotok, ha a vidéki nagyvárosok vagyonosak, mert a vagyon jövedelméből telik az üdvös alkotásokra; ott azonban, ahol a város szegény és minden létesítés csak a polgárság és a közönség áldozatkészségén épülhet fel, ott bizony kellemes volna az állami támogatás ez, vagy amaz módja. Ha azután a polgárság áldozatkészsége kimerül, vagy az állam elvonja segítő kezét, nyomban beáll a vidéki központok stagnálása, legtöbb esetben hanyatlása. Régi helyekből, hol azelőtt pezsgett az élet, kihál az akarni, tennivágyó szellem és mikor a fejlődés megáll, azon intézményeitől is megfosztják a körülötte levő élelmesebb városok,

melyeket annak idején nagy áldozatokkal hozott létre. Nem egy vidéki várost látunk, mely összeomlott, mert nem segített rajta a hatalmas állam, önjereje pedig kimerült.

Emelni kell tehát a vidéki nagyobb központokat, nehogy a bennünket látogató idegen azt higgye, Budapestnél nincs mit keresnie. Ez a látogatás pedig elsősorban az állam feladata. Minél erősebb, fejlettebb a vidék, minél gazdagabb kulturája, intenzívebb közgazdasága, forgalmasabb kereskedelme és életrevalóbb ipara, annál hatalmasabb, boldogabb és elégedettebb az ország népe. Erős, minden ízében egészséges vidéki központokat kell teremteni a cselekvő erők egyesítésével vagyis az állam ne kívánjon viszonzás nélkül a városoktól mérhetlen anyagi áldozatokat, de a városok is igyekezzenek a maguk haladását jövedelmük észszerű fokozásával elősegíteni és ez esetben a kölcsönös méltányosság és megértés eredménye az lesz, hogy erős vidéki központok keletkeznek, erős várai a kulturának, egészséges emporiumai a kereskedelemnek, iparnak és gazdasági életnek. P.

Szell Ignác jubileuma. A belügyminiszterium palotájának nagytermében tegnap délután 1 órakor egybegyűlt a miniszterium tisztikara, amelynek élén gróf Tisza István miniszterelnök üdvözölte Szell Ignác államtitkár államtitkárságának tízéves évfordulóját alkalmából.

Gróf Tisza István miniszterelnök, akit beléptekor lelkes éljenzéssel fogadtak, a következő szavakat intézte Szell Ignác államtitkárhoz:

Méltóságos államtitkár ur, igen tisztelt barátom!

A belügyminiszterium tisztviselői karának élén jelenek meg előtted, hogy tolmácsoljam mindnyájunknak irántad táplált érzelmeit. Igaz, hogy kiválasom e tisztviselői kar köztelkéiből, talán már csak napok kérdése, de azért mégis feljogosítva éreztem magamat e rám nézve kellemes és megtisztelő megbízatás elfogadására; feljogosítva először azért, mert abban a reményben és abban a meggyőződésben vagyok, hogy azok

A „TORONTÁL” tárcája.

Melyik a kettő közül?

(Lujza zajtalanul belép Annus szobájába, megáll, látva, hogy nővére könnyezik. Az előbbi 26, az utóbbi 17 éves.)

Lujza: Mi a baj? Miért sírsz?
Annus (boszankodva a meglepetés miatt): Semmi. Már vége van.

Lujza: De mond kedvesem, miért sírsz?
Annus: Magam sem tudom... Idegesség... Ez az időjárás.

Lujza: Hagyd csak! Majd megmondom én. Tudod, tegnap!

Annus: Tegnap?
Lujza: Hiába akarsz kijátszani. Azért sírsz, mert a papa és a mama kosarat adtak tegnap a...

Annus (közbevágtatva): Annak a fiatal embernek? Dehogy... Hogy gondolhatsz ilyent.

Lujza: Biztosan az... Pál urnak, ki tegnap megkért.

Annus: De esküszöm...
Lujza: Csak ne esküdj. Elég okatlan dolog, nővéred előtt tettetni magad. Eltaláltam?

Annus: (Erőlködve, halkán.) Igen.
Lujza: Fogadni mertem volna. (Átöleli.)

Ölelj csak meg, erősebben. Ostoba dolog, magad is jól tudod, bankódni egy ilyen alak miatt, egy uracs miatt...

Annus: De egy férj!
Lujza: Rettenő dolog! Elvesztünk egy férjet, nyerünk tíz másikat.

Annus: Nem egészen! Te okos vagy, te kedved szerint beszélsz róluk.

Lujza: Mit akarsz mondani?

Annus: Semmit. Különbön elég volt már... (Reszket.) Meg vagyok alázva. (Sir.)

Lujza: Ki alázott meg?
Annus: Mindig kérnek, soha nem adnak. Soha nem leszek menyasszony... Mindenütt tudják már, még a vidéken is... és ez baj nekem; nem is értik és azt kérdezik: „Mi baj van? Bizonyosan valami rendkívüli dolog.” Azt hiszik, hogy rej... rejtett hibám van. (Sir.)

Lujza (csillapítja): Te ostoba kis cicám! Mindig kérnek... És te panaszkodsz! Mit mondanál hát, ha az én helyemben lennél, engem nem kér senki, úgy mennek el mellettem, mintha a világon sem lennék. Hm? Nem tudsz felelni?

Annus: Akkor tiszter ennyit sírnék.
Lujza: Én helyesebben teszek. Azt hiszed, az közelebb vinne az oltárhoz? Ne boszankodj és szarítsd fel könyvedet. Hidd el nekem, csak hamar meg fog minden változni.

Annus (hitetlenül): Óh!
Lujza: Semmi óh! Meg fog változni, mert kitűnő tervem van. Midőn az imént ide beléptem, ép azt akartam elbeszélni. Nyugodtabb vagy már?

Annus: Igen, de nem találom ki.
Lujza: Hallgass meg. Téged nagyon szeretlek, jól tudod.

Annus: És én is téged.
Lujza: Biztos lehetsz, hogy nem vagyok féltékeny az én kis Ancsimra. Minden szerencsének, mely téged ér, még ha az én rovásomra is, óh teremtem, jobban örülök, mintha én részesülnék abban.

Annus: Te oly jó vagy.
Lujza: Nem vagyok jó, ne boszants. Igenis, mindazok dacára, néhány év óta észrevettem valamit, ami gyakran boszant... Nagyon gyakran... Ez az, hogy mindig téged kérnek meg

és engem soha. Már tizenegyszer kértek harmadfel év óta.

Annus: Téged is kértek.
Lujza: Egyszer. Chateaublanc ur, már hatvan éves és sántit is.

Annus: De nagyon gazdag. Oly gazdag, mint az én tizenegyem együttvéve.

Lujza: Az igaz; valami jónak is kell benne lenni. Végre is nem lehet ezt veled összehasonlítani. A fiatalok, mindazok, akik tetszettek nekem, mindig téged kértek meg. Mindig Annust. Soha Lujzát.

Annus: Ne kinozz.
Lujza: Hallgass, kicsike. Gyakran történt meg apával, anyával ilyen história: „Asszonyom, uram, monda az elragadtatott ifju (vagy megbizottja) van szerencsém megkérni leányuk kezét. — Lujzát? Kérdi mama, kinek erős vágya engem férjhez adni. — Nem, Annust, feleli az elragadtatott ifju (vagy megbizottja). Akkor álljunk itt meg, mondja papa. Nem ön az első, ki Annust kéri, de nekünk rendíthetetlen elvünk, hogy nem adjuk férjhez a fiatalabbat az idősebb előtt. Ha Lujza már asszony lesz, majd meglátjuk. Most sajnáljuk...” És az elragadtatott ifju (vagy megbizottja) megsebezve távozik. Eleinte nem törődtem evvel. Azt gondoltam: „Ez csak véletlenség. Majd az én idóm is eljön”. És aztán multak a hónapok, az én idóm csak nem jött, csak a tiéd erősbödött. Annus... Annus... Mindnyájan Annust akarják. Ekkor végigtekintetem magamon és megértettem.

Annus: Mit akarsz?
Lujza: (Nevetés nélkül, gunnyal.) Meghalni.

Annus: (Sirva.) Nem az én hibám, esküszöm. Soha semmit sem tettem, hogy...

a szálak, amelyek a gondozásunkra bízott ügyet és az egymást megbecsülő munkatársakat fűznek egymáshoz, nem szakadhatnak meg a hivatalos viszony megszüntével; de feljogosít másfelől az is, hogy egynek érzem magamat e miniszterium tisztikarával amaz érzelmekben, amelyek életem ez évfordulóján hozzád vezeték. (Éljenzés.)

Tisztelet barátom! A tisztelet, a becsülés és a szeretet érzelmeivel keresünk fel téged; ama tisztelet érzelmeivel, amelyet megszerez és kiérdemel magának mindenki, aki egy hosszú életen át becsületesen teljesíti kötelességét és a közügynek önzetlen, áldozatrakész, hű szolgálója (Igaz! Ugy van!), a becsülésnek és a szeretetnek amaz érzelmeivel, amelyeket a te egyéniséged vonzóereje fakaszt mindazokban, akiknek alkalmuk nyílik megismerkedni veled, fakaszt annyival erősebben, mennyivel közelebb hoz a sors valakit hozzád. (Tetszés és éljenzés.)

Mi nem kívánhatunk jobbat tenéked, mint hogy ezt a meglepődést, ezt a boldogságot tartsd meg a jövőre is és a jó Isten téged hozzátartozóidnak és barátaidnak örömeire és a közügy javára testi és lelki erőddel teljes birtokában még sokáig éltesse! (Hosszas, lelkes éljenzés.)

Széli Ignác államtitkár meghatottan mondott köszönetet a megleghangú üdvözlésért, mire a szép ünnep véget ért.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) minden nap reggeli 1/2 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déli 1/2 óráig délután; ugyanazon napokon este 1/2 óráig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap déliben gőzfürdő. A kádfürdő egész nap nyitva marad.

Tanácsülés. Nagybecskerek város tanácsa tegnap délután 4 órakor dr. Perisics Zoltán polgármester elnöklésével ülést tartott, a melyen az insóges munkások ügyét vették beható tárgyalás alá. A tanács mindenekelőtt gondoskodott arról, hogy a nyomorgó munkásoknak megfelelő munkát adjon, majd pedig elhatározta, hogy a városban két levesosztó-konyha állítsassék fel és pedig egy a Temesvári-utcában, egy pedig a vásártéren levő c/dulaházban. Ugyancsak elhatározta a tanács még azt is, hogy a tanács, valamint az inség-bizottság tagjai között gyűjtőveket oszt ki, a melyekkel azután a város közönsége között könyörödmányokat gyűjtene, hogy ily módon a konyhák felállítására szükséges pénzt megszerezhesse.

A telefondijak leszállítása. Szalay Peternek, az államtitkári címmel való kitüntetés után első érdemleges ténykedése, mely különösen a kereskedői és iparoskörököt a legközelebbiből érdekli, a telefondijak leszállítása lesz. A tervvel a minisztérium posta- és távirat osztályában, melynek élén Szalay államtitkár állott, már régebb idő óta foglalkoznak. Történtek is kísér-

letek a telefonbeszélgetéseknek percek szerint való díjazása tekintetében, amelyek még most is folynak, azonban az ellenőrzés oly nehézséggel jár, hogy előreláthatólag az előfizetési díj leszállítása mellett történik a döntés. Az erre vonatkozó intézkedés a jövő hó közepe felé várható, amivel véget ér az az anomália, hogy Magyarországon legdrágább a telefon használata.

Ehunyt kir. közjegyző. Dulin Károly bírói kir. közjegyző, a közjegyzői kar egyik rokonszenves köztisztelt tagja, mint részvételt értesültünk, szombaton hosszas betegség után, életének 59-ik évében meghalt. Halálát özvegye, szül. Köller Auguszt, két fia és kiterjedt rokonság siratja. A boldogulit tegnap temették el az egész község általános részvétele mellett.

Felolvasás. Mint Törökbecseről írják, Solymos Gusztáv ottani földbirtokos vasárnap a polgári körben felolvasást tartott a közös- és sz. önálló vámtérületről. A felolvasó fejtegetésében a közös vámtérület fenntartásának szükségét fejtegette. A felolvasást hallgató nagy közönség Solymos Gusztávot zajosan megtapsolta.

A Kereskedelmi Csarnok közgyűlése. A nagybecskereki Kereskedelmi Csarnok ma tartotta meg rendes évi közgyűlését, Oldal Antal takarékpénztári igazgató elnöklésével. Az elnöki jelentés, a zárszámadás és a költségvetés elfogadása után pótválasztás volt, amelyen a következő megválasztott tisztviselőket töltötték be: elnök lett Deutsch Jakab, ügyész dr. Hubert Zsigmond, ellenőr pedig Eibeschütz Gerő. Ezzel a közgyűlés véget ért.

Megbüntetett kivándorlási ügynökök. Cserni Péter glogonlakos és Pięgsa Herman németországi ügynök, sorra járták a torontái német közösségeket, különösen azokat, melyekben evangélikus vallású polgárok laknak s Németországba való kivándorlásra csábították. Pięgsa a szegényeknek még pénzbeli segítyt is adott. Így aztán lépre ment valami négy család, legfőképpen a Franzfeldről. A kivándorlók azonban nem messze mehettek, mert Pancsován a vonattal föltartóztatták őket. Az ügynököket pedig a rendőrségre kísérték, hol Csernit 40 napi elzárásra és 400 korona bírságra, Pięgsát 3 napi elzárásra és 50 korona bírságra ítélték. Pięgsa kiálta büntetését, lefizette a bírságot és szépen hazá utazott Németországba, Cserni pedig most üli büntetését.

Temetés. Ma temették el nagy részvétellel Fröhlich Lipót, a nagybecskereki tanítók neoztorát, a ki tegnap hajnalban halt meg. A temetésen a család tagjain és a nagy-számú gyászoló közönségen kívül részt vett az itteni áll. népiskola tantestülete is, hogy elkísérje utolsó útjára az elhunytat, aki egész életét a népnevelés nemes feladatának szentelte. A gyászszertartás után a számos koszorútól borított koporsót kivitték a temetőbe, a hol örök nyugalomra helyezték az elhunytat.

A temesvári gyufagyári sztrájk. Mint Temesvárról írják, tegnapelőtt délután csaknem az összes gyufagyári munkások ismét munkába léptek és a gyár összes osztályaiiban az üzemet megindították. Azokat a munkásokat, szamszerint mintegy százan, akik nem léptek be ismét a gyárba, az igazgatóság elbocsátotta.

Furfangos lopás. Furfangos lopásról adnak hírt Nagyszentmiklósról. Singer Sándor nagyszentmiklósi kereskedő ugyanis kibérelte Bozsiu Misa pincéjét, ahova szeszes italokat helyeztet el. Bozsiu szereti a snapszot és rendszeresen kevesebb volt a pénze és nagyobb a szomja. De miután az embernek szomját csillapítani kell, tette azt azon egyszerű módon, hogy szobájában lyukat furt a pincébe és azon át elemelt vagy 180 liter pálinkát. De a pálinkához izlik ám a pecsenye is. Azon sem busult sokáig, hiszen vannak a szomszédjának libái; egyszerűen elemelte őket. A furfangos tolvaj azonban rajtavesztett, mert megcsipték, mikor javában pálinkázott a pincéből s most a bírósággal gyűlt meg a baja.

Politizálás bicskával. Trankulov Antal és Ignya Péter öbessenyői lakosok a napokban a politikai helyzetéről beszélgettek, de sehogy sem tudták egymást kapacitálni és miután Trankulov állítása igazságáról meg volt győződve, ellenfelét is meg akarta arról győzdtetni, mivel azonban hiába volt minden rábeszélés, kést rántott és mellbeszurta Ignya Pétert. A bicskázó politikaust letartóztatták.

A vasút tolvajai. A minap este a nagyszentmiklósi vasúti állomáson több ember feltört egy vasúti kocsit és ki akarta fosztani. A felállított éjjeli őrző azonban észrevette és lövések által elriasztotta a tolvajokat. A csendőrség nyomozza a tetteseket.

Szakácsnék mint bárendező. A feministák örömeire lehet az a meghívó, amelyet Radnáról vettünk. Mária-Radea, Lippa és vidéke összes szakácsnéi és szobaleányai március 5-én, a radnai Vasút-vendéglőben „szakácsné és szobaleánybál” rendez, amelyre meghívják az összes férfiakat és nőket, tehát még a nagyságait is. A meghívó borzalmas terrorizmust követ el a siker érdekében. A rendezők ugyanis ezt a fenyegetést iktatták a meghívóra:

Eszküszünk, ha el nem jönnek, hogy elszózzuk a levest és nem soperjük ki tisztán a szobát s ha eljönnek, lesz jó enni és inni való.

Ennek folytán Radnán és Lippán most a hazafias nótá utolsó sorát éneklék: Mindnyájunknak el kell menni!

Hamis ötkoronások. A temesvári csendőrség tegnap letartóztatta Trifonov Mihos és Szepérán Tósa berégszói lakosokat, kik hamis ötkoronások gyártásával és azok forgalomba hozatalával foglalkoztak. A nálunk megaljant házkutatás alkalmával tömredek hamisítványt és több gépet foglaltak le. Azt hiszik, hogy még több bűntársuk van, kiknek kézrekerítése érdekében széleskörű nyomozást indítottak meg.

Lujza: (Lelkesülve.) Oh kincsem, jól tudom én azt! Téged akarnak! Én elég erős voltam bevallani, hogy nem tetszem. A bálba „ők” engem soha nem kérnek fel.

Annus: Még kellemesebbet tesznek ennél. Lujza: Igen, igen. „Eltársalogják” velem a keringőt, ahelyett, hogy táncolnák. Azt hiszed, meg lehet engem csálni? Ha korunkban többre becsülik a férfiak egy leánnyal való társalgást, mint azt a gyönyört, melyet az ő átölelése nyújt, ez nagyon rossz jel reája nézve. Röviden így gondolkodtam: Miért utasítanak vissza papa és mama mindenkit, ki Annust kéri? Mert azt hiszik, hogy nekem fajna, ha Annus előbb férjhez menne és akkor még nehezebb lenne nekem találni valakit. Nemde?

Annus: Igazuk is van. Te vagy az idősebbik, neked is kell előbb férjhez menned.

Lujza: De csak ha nekem tetszik. Nos, nekem nem tetszik.

Annus: Hogy mondd?

Lujza: Nem fogok férjhez menni, mert elmultam már huszonhat éves.

Annus: A legszebb idő!

Lujza: Nem, nem képzelődöm. Végleg elhatároztam, nem megyek férjhez.

Annus: Te?

Lujza: Istenem, igen. Miért ámitsam magam? Ebéd után meg fogom mondani apának, anyának is. Kissé ellenállnak majd, szeretetből, okosságból, de aztán belenyugosznak és legfeljebb egy hét alatt mindenki tudni fogja, hogy Lujza lemond a férjhezmenetéről.

Annus: Ostoba vagy.

Lujza: Tehát kicsikém . . . e tizenegy ifju (vagy megbizottja), kik két év óta áhítoznak utánad és kiket oly rosszul fogadtak, két hét alatt mind itt lesznek, hogy téged iamét

megkérjenek. Csak választanod kell, apa és anya kénytelenek lesznek beleegyezni. No lásd, nincs okod sirni. Mért nem szólsz? Miért nem ölelsz át? Mira gondolsz?

Annus (meghatva): Arra gondolok, hogy ez ép oly szép . . . ép oly fenséges . . . ép oly nemes . . .

Lujza: Érzelegni akarsz?

Annus: Nem. Nem fogodom el, hogy te így feláldozd magadat értem.

Lujza: Nem áldozom fel magam.

Annus: Nyomorult lennék, ha ezt engedném.

Lujza: Isten veled. (Indul.)

Annus: Ne menj.

Lujza: Akkor ne beszélj ostobaságokat.

Annus: Nem vagyok oly vásott, mint te hiszed. Én is képes vagyok szép dolgot véghezvinni!

Lujza: Azt én jól tudom. Ismerem szivedet, ha te lennél az én helyemben, hasonlóképpen cselekednél.

Annus: Óh, bizonyára.

Lujza: No lásd, ez oly természetes. Én csunya vagyok, te szép vagy . . .

Annus: Nem igaz. Csudaszép hajad van, a fodrász is kétszáz frankot ígért érte.

Lujza: Én vén vagyok, te fiatal.

Annus: Csakhamar elérlek.

Lujza: Ötvenezet frankkal több a hozományod, melyet nagybátyáinktól örököltél . . . Végre, te minden vagy, én semmi.

Annus: Tagadom.

Lujza: Semmi, vagy igen csekély. Miért zárjám el előtted az utat? Amit teszek, az természetes, még megkösözni sem kell, ne is beszéljünk többé róla.

Annus: De csak beszéljünk. Ha kettőnk

közül egyiknek fel kell magát áldoznia, az csak én lehetek.

Lujza: Hagyjuk!

Annus (lelkesülve): Igen, én!

Lujza: Ne beszélj!

Annus: Lásd, minthogy mindig engem

kérnek és soha téged, az én jelenlétem az oka minden bajnak. Én elhomályosítalak, árnyékot vetek rád.

Lujza: Ostoba vagy.

Annus: Mondom, én fogok lemondani a férjhezmenetelről, én maradok leány, így mind a tizenegy kénytelen lesz téged megkérni.

Lujza: Vagy más valakit. Oh te kis naiv!

Annus: Naiv, vagy nem az, nem lépek vissza. Nekem illik leánynak maradnom. Nem világos?

Lujza: Nem! nekem, az idősebbnek.

Annus: Nekem, a fiatalabbnak.

Lujza: Hát akarod-e: döntse el a fej, vagy írás.

Annus: Nem, nem, a véletlen nem dönthet el ily komoly kérdést.

Lujza: A véletlen, a sors, ez a jó isten.

A végzet majd dönt. (Kivesz egy pénzdarabot.)

Annus: Igazad van. Ha fej, én maradok leány.

Lujza: Ha tehát írás, akkor én. (Feldobja a pénzt.)

Annus: Nos?

Lujza: (Keresztet vet, megnézi.) Írás.

(Keserűen.) Én nyertem, én nem megyek férjhez soha.

Annus (szomorúan): Oh szegény kicsikém. (Könyezik.)

Lujza (ideges bosszúsággal): De neves Ancsi; most először nyertem életemben.

Henri Lavedan.

163.348/1903. szám.

M. kir. államvasutak.

Legolcsóbb utazás Olaszországba és Dél-Franciaországba Budapest—Uj-Dombóvár—Fiumén át a Magyar-Horvát Tengeri Gőzhajózási-Társaság Fiume és Velence, illetve Ancona közt közlekedő gőzhajóin.

Hajójáratok menetrendje.

1904. május hó 1-től visszavonásig.

- 1. Indulás Fiuméből Velencébe minden kedden és szombaton este 8 óra 15 p-kor, minden esütőtörtökön reggel 7 óra 30 perc.
2. Indulás Fiuméből Anconába minden szerdán reggel 7 óra 30 perckor és minden pénteken és hétfőn este 8 óra 15 perckor.
3. Indulás Velencéből Fiuméba minden hétfőn és szerdán este 7 óra 30 perckor és pénteken reggel 7 órakor.
4. Indulás Anconából Fiuméba minden esütőtörtökön reggel 7 órakor és minden kedden és szombaton este 8 óra 30 p-kor.

Menettartam 10 óra.

Velencében érkezés és indulás a Szt. Mark-téren.

Menetidjak

a hajó-átkelesi illetékekkel együtt:

Table with columns: Honnan, Hová, Pénz-érték, Gyorsvonat I, II, Személyvonat III. Lists routes from Budapest, Bécs, Berlin, Breslau, Hamburg to various destinations like Velence, Ancona, Caanes, Firenze, Genova, Grasse, Lyon-Perrache, Marseille, Milano, Menton, Napoli, Nizza, Róma, Torino.

A gőzhajókon egy ágyért két korona utánfizetendő.

A hajó-átkelesi díj magában Fiuméből—Velencébe vagy Anconába: Diszterem hálólhelyyel együtt I. osztály III. (fedélzet)

A gőzhajóknak a Budapest—Fiume közt közlekedő gyorsvonatokkal, valamint Velencébe és Anconába a Róma, Nápoly, Bari, Brindisi, Bologna, Milano stb. felé induló, illetve onnan érkező olasz vonatokkal közvetlen csatlakozásban állanak. Fiuméba a vonatok a gőzhajók kikötő-helyéig közlekednek s onnan indulnak.

Fiuméből—Dalmáciába naponként indulnak gőzhajók, ezek közül hetenkint 4 gyorsjárat és pedig: Zárába, Spalato, Metkovicba, Raguzába és Cattaróba, melyek menetrendje az „Utmutató”-ban foglaltatik.

Menetjegyeket és csoportosítható körutazási jegyeket a fent megnevezett állomások, ugyszintén a magyar kir. államvasutak központi menetjegyirodái Budapesten és Bécsben, továbbá a Cook Tamás és fia cég utazási irodái Budapesten és Bécsben adnak ki, ahol a kívánt felvilágosítások is megadhatók.

Budapest, 1903. november hóban.

Az igazgatóság.

(Utánnyomás nem díjazatik.)

514. szám. 1905.

231—3.1

Pályázati hirdetés.

A helybeli „József” közkórháznál egy irnoki állás rendszeresített, mely állás évi 720 korona javadalmazással jár.

Fölkérem mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen fölszerelt kérvényeiket hozzám ez évi március hó 15-ig beküldeni sziveskedjenek.

Nagybecskerek, 1905. évi február hó 20-án.

Alispán helyett: Vinczehid, m. főjegyző.

HIRDETÉSEK FELVÉTELNEK A „TORONTÁL” KIADÓHIVATALÁBAN.

ÉRTESÍTÉS.

A nagyérdemű hölgyközönséget tisztelettel értesitem, hogy elfogadok

női ruha-készítést

a legújabb divat szerint, ugymint hálóköntös, kosztüm, angol facon, s e szakmába vágó mindennemű munkákat.

Szabászatból és női ruhavarrásból oktatást adok.

Szives pártfogást kér

Márton Gusztávné Uri-utca 19.

(226—2.2)

Szeged—nagykikinda—nagybecskereki h. é. vasutak.

Érvényes: 1905. évi január hó 1-étől.

Large railway schedule table for Szeged-Karlova-Nagybecskerek and Nagyikinda-Karlova. Includes columns for departure/arrival times, train numbers, and station names. Contains sub-tables for 'Oda' and 'Vissza' directions.